

ЛАЗАРСКИ ПЪСНИ

1

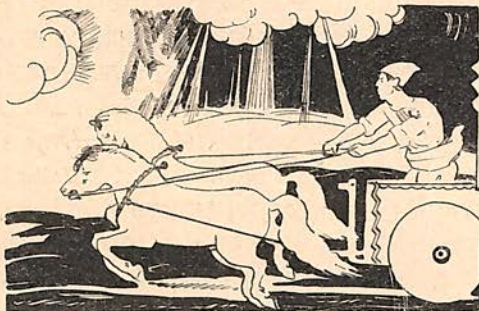
Ой те Боже, Боженце,
имамъ момче хубаво.
Облѣчи го червено,
опаши го зелено,
дай му дивидъ на поясъ,
дай му книга въ пазвата;
изведи го предъ порти,
та да видимъ, Боженце,
кога минатъ лазарки,
коя ще го хареса.
Хареса го, хареса
поповото момиче,
кметовата унука;
тя го тихомъ поведе:
— Майко, моя майчице,
отвори ми портитѣ,
че ти вода отмѣна,
и на татко премѣна,
още двори метени,
бѣли аспри четени.

В. Лазаркеви.

2.

Лазаръ се вози
на златни колца,
низъ село ходи,
Богу се моли:
— Я дай ми, Боже,
ситенъ ми дъждецъ;
ситенъ ми дъждецъ —
роса да роси,
трева да никне,
паунъ да пасе;
паунъ да пасе,
пера да хвърля,
пера да хвърля,
моми да бератъ,
моми, невѣсти;
моми, невѣсти
вѣнци да виятъ.

Г. Георгиевъ